

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

излази недељно једанпут на таваку
Цена за Србију:

на годину	6 дин.
за половина године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА
је у здању
ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату вала слати упутицом на општински суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАГАЈУ СЕ.
Наплаћена листма не примају се.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

САСТАНАК

одбора општине београдске
(По стенографским белешкама)

дружан 20. Априла 1889. год. у Београду.
Почетак у 5½ часова по подне

Председавао Члан Суда г. К. Томић, присутни чланови одбора: г.г. Милутин Ј. Марковић, Миливоје Јосимовић, Јаков Бајлонић, Н. Х. Поповић, Ханим Д. Аздиријел, Александар Кнежевић, Милован Р. Маринковић, Мих. Кр. Ђорђевић, Никола П. Михајловић, Свет. Карапешић, Никола Милишић, Станко Петровић, Ђорђе С. Новаковић, Ж. Бугарчић, Коста Д. Главинић, Милош Обркнежевић, Ђорђе Николић. Др. Марко Т. Леко, дим. Ђирковић, Никола Вуковић, Гл. Јосиповић, Милан Ж. Маринковић, дим. М. Ђорђевић, Светозар Зорић, Никола Р. Поповић, Раденко Драговић, Настава Крстић, Јов. Ж. Ђурић, Милорад Јанковић, Светозар Баторић, Илија Цветановић.

Садржина:

Решавању о буџету.

Председавајући. Састанак је Господо отворен.

Милан Маринковић. Пре него што се пређе на дневни ред имам да изјавим нешто. Господине кмете, каква је та контрола што се код нас овде у Суду води над органима општинским кад се овако неправилно ради и. пр. г. Петар Поповић орган општински, који води неки рачун о мртвачким колима, неуредно са овим послом руководи. На пратњи једној требао је да пошље мртвачка кола у 4 сахата по подне, а кочијаш је дошао сат и по доцније. То је неуредност крајња и није лепо, да доводи публику до нестрилења. То је једно, — а друго и стидно је онако извести кола и коње са дрњавим штрангама, излизаним покровима, са истрцаном капом и нечистим хаљинама кочијаша. На то треба строго пазити. Није само доста наплатити 36 дин. и дати квиту па онда за кола чекај кад дођу. Ја чиним у овоме примедбу и жеleo би да се на ово обрати строга пажња.

Председавајући У томе се ред води потпуно. Тачно се бележе колико има пријављених за кола, за која и у које време. То се јави командиру пожарне чете и он одреди кола и коње. Тај случај мора бити да се десио јуче јер је било четири пратње, па није се могло стићи једно задруго. —

Младен Тодоровић. Ствар је господо била у овоме. Умро је један ћак. Г. председник наредио је да се даду велика кола и то бесплатно. Командир чете коме је акт упућен да кола пошље није загледао акт, него је послао

проста кола у болницу где је тај ћак умро. Фамилија то није хтела примити око гога и док смо добили и карту од г. Миле Банковића и док су се нашла кола, прошло је неко време. (Чује се: То треба пазити).

Председавајући. И то и остало уредиће се господо, а ово је случајно тако испало.

Коста Главинић. Кад се повела реч о овоме, неће бити згорега да и ја обратим пажњу на једну неуредност коју сам приметио. Пред вратима пожарне чете стоје увек на улици општинска кола која ћубре вуку. Ту пролази свет и требало би их где год на другам месту склонити. Ја сам о томе и г. председнику приватно приметио. Молио би председништво да нареди да се та кола у будуће склоне на некво друго место, јер то није лепо, да онако прљава кола распостиру смрад у вароши и да стоје на углед целом пролазећем свету.

Никола Милишић. Познато ће бити свима вама господо, да сам ја пре неколико дана површио прегледао општинску кућу, и то по свом сопственом осећају, без да је и.ога од општ. органа тамо било. Може бити да је моја намера била, да нешто друго видим. По новинама је то друкче представљено те изишло што ће вели пословица: „терао зеца па истерао курјака.“ Ја сам тада нашао, да је општинска зграда склона паду. Да ли је то познато члановима општине и за што нису предузели шта треба?

Сем тога молио би председништво да испита, који је то од млађих чиновника овде што је у новинама ову ствар метуо, кад је то све што сам ја радио било у тајности?

Поред тога молим господу одборнике да одреде комисију да прегледа, како стоји зграда општинска и у каквом се стању налази. То је нужно да се извиди, јер ће једнога дана цео овај плафон пасти на нас. Поником извиђаја могаја сам питao шта је ово — и казано ми је, да је узрок томе цигља, и сад веле то је дигнуто.

Кад је ово овако, онда гдје је та цигља и да ли је то ушло у приход општ. и ако јесте где је заведено. ?

Секретар објашњава: Кад је једног дана пао био таван и умал што није човека убио, онда је наређено да се цела зграда прегледа, и кад је извештај од инжињера подне сен нађено је, да би садањи зидови могли комотно да издрже и горњи бој. То је тако остављено и чека се на одборско решење (Чује се: Кад нам се изнесе решење).

Председавајући. Чујте господо полиц. власт тражи два уверења о стању и владању извесних грађана (секретар чита).

За Петра Мојсиловића зидара — изјављено: непознат. За Алберта Риже, Косту Симоновића и Николу Шабекидеса сајџије овд. изјављено: доброг владања средњег стања.

Сад је на реду претрес буџета. —

Никола Х. Поповић. Молим вас предходно оправдајте зашто председник није дошао.

Председавајући. Извините молим вас.

Г. председник је позван у седницу за косовску петстогодишњицу, па је отишао и с тога није могао остати овде.

Изволите чути даље о буџету, секретар чита:

9. Секретару судском. По предлогу суда плата је 2500 а по мишљењу комисије 1800 динара.

Глиша Јосиповић. Ја би предложио да се усвоји мишљење буџетске комисије јер је плата од 1800, динара довољна.

Живан Бугарчић. Ја предлажем 2000 динара.

Коста Главинић. Молим вас господо. 1882. г. била је плата секретару 2000 дин. 1883. год. толико исто и после је доцније порасла на 2500 дин. Треба увек при одређивању плате водити рачуна да ли је човек који то звање има познат са пословима суда, јер он треба све да зна па да и другом покаже а и наредбе да издаје млађима.

Овај човек који сада заузима место секретара сасвим је упознат у послу, јер од више годи а на истом послу ради, па је праведно да се на ово већа пажња обрати и да му дамо плату од 2000 динара, као што и сам г. Бугарчић предлаже.. Плата од 1800 динара биће мала.

Никола Х. Поповић. Ја мислим да се комисијом одређена плата може терати до 2000 дин. Но ја би био мишљења да плата секретара судског може д' фунгира до 2500 динара. И према томе како и колико ко служи да му се ова и повишије. Нпр. ако ко служи 5—6 година и способан је, онда да му се повиси, а иначе секретару почетнику довољна је плата од 1800 дин. као што је комисија и предложила и п после постепено да му се повишива до 2 хиљ. а да може доћи и до 2500 дин.

Бора Новаковић. Није више да говорим о смањивању плате, само ћу да напоменем овде ради знања, да плата од 2000 дин. претставља плату од 400 талира, а то је доста. С тога и ја сада предлажем да буде плата од 2000 динара.

Председавајући. Ја ћоју као члан суда општинског да кажем неколико речи о овом звању.

Секретар суда искључно се бави судским пословима. Ја као шеф суда морам да кажем да ли се може са том платом од 2000 динара добити спреман човек или не може. Његова је дужност, да води белешке по свима споровима и да израђује пресуде. Сваки дан ми имамо 20—25 до 30 суђења. Тај огроман посао мора један секретар сав да савлада. Сем тога администрација судска разноврсна је и то све мора да свршава. Забрана има свако дневно 15—20 и то све мора он да савлада. Сад или би ми оставили овога човека или узели каквог новог мислим да за 400 талира не би могли да добијемо спремног човека за ову плату. Морали би да узмемо или од оних људи једнога, који је већ био секретар или каквог правника, а заиста господо, правник неће да дође у општински суд кад има, у државној служби много већу будућност. И мене је то из општине отерало кад бејах секретар и ако сам имао 2500 динара па сам морао и адвокатски испит да полажем, само да неостанем овде у неизвесности. Господо, ово сам сматрао за дужност да вам кажем а ви сад радите како знате.

Глиша Јосиповић. Господин председавајући кмет каже да му је мала плата што тај човек мора много да ради. Па разуме се да мора, јер иначе не би му ни овогико платили. Што каже да нема човека и да се неће нико наћи верујте да ће се сад наћи способних људи колико хоћете само да имају зараде и то би било бивших чиновника који би се радо задовојили са половином комисијом одређене плате. Ја предлажем као што је казао г. Б. Новаковић 2000 динара. (Чује се: да се гласа).

Председавајући. Дакле да се гласа. Хоћете ли појменце. (Чује са зашто појменце) Добро. Онда које за то да буде плата 2500 динара нека устане, а ко је за 2000 дин. нека седи. (Већина седи). Дакле плата је 2000 дин.

Никола Х. Поповић. Ниједан није ни био за 2500 дин. него сам само ја то казао, да дотле може доћи највиша плата (чује се: То је свршено да буде 2000 динара).

Председавајући Чујте даље (секретар чита).

10. Првом књиговођи пореском. По предлогу суда 2508, а по предлогу комисијском 2400 динара.

Никола Х. Поповић. Хоће ли се моћи овоме књиговођи већа радња дати но досад.

Др. Марко Леко. За другога књиговођу пореског видимо да и суд и комисија предлажу да се то место укине. То већ показује да у општинском пореском одељењу нема бого зна каквог посла. Изгледа ми да и први књиговођа нема толико посла, да би то место ваљало одржати. Ја сам за то да се и то место укине. Или ако књиговођа други какав већи посао поред овога свршава, онда према главном послу нека се и зове.

Бора Новаковић. Ја држим да то може да остане.

Председавајући. Овај човек нужно је да се задржи због ових пореских спискова, о гласању, а после тај човек већ има како служи општину скоро 15 год. Он се по имену зове Илија Вучковић.

Никола Р. Поповић. Ја се слажем са г. Марком и жељео би да суд каже: да ли је тај књиговођа потребан и ако је потребан онда да остане. Но према ономадаљем што сам слушао од неке господе кметова, баш тај човек готово више седи цабе него што ради. Што рече господин Томић, да је нуждан због спискова ми сви знајмо какви су били ти спискови, и да је више задовољавао неке људе који нису наши грађани само да се после избор поквари. Кад се зна, да државна власт прибира порез и спроводи суду, онда је заиста тај чиновник сасвим излишан. Него ја верујем у ово, да ће данашње председништво општинског суда бити толико ревносно и тачно да ће оно водити бригу, па задржати само оне чиновнике, који су преко потребни па ће укинути сва она места која су непотребна, и само с тога сам да тај књиговођа остане или да му плата буде 2000 динара.

Милан Банковић. То се место не може да укине, јер ће он добити још и друге послове. Ја нећу овде да говорим о личности него о месту па ма ко то био.

Др. Марко Леко. Онда нека се не зове књиговођа, него дружије.

Мика Кр. Ђорђевић. Ја мислим да не треба да трошимо време око тога хоћели се звати овако или оназо, то је сасвим свеједно.

Председавајући. Доста је било говора. Ја ћу да ставим питање.

Ко је за 2000 дин. тај нека седи, а ко је за 2500 дин. по предлогу судском, тај нека устане? (Сви седе). Дакле усвојена је плата од 2000 динара.

Позиција 11 и 12 отпала је.

Сад прелазимо на плату званичника за спољни посао, Чујте даље. (Секретар чита).

II. Плата званичника за спољни посао.

13. Првом инжењеру. По предлогу суда 5004, а по предлогу комисије 4000 динара.

Никола Х. Поповић. Како стоји с тим инжењером? Је ли он општински инжењер по избору или је државни чиновник? Чујо сам да је државни чиновник на осуству. (Председавајући: Он је само задржао права у држ. служби, а наш је инжењер по одобрењу Господина Министра).

Коста Главинић. Ја опет морам да кажем да не би пришао на комисијски предлог само с тога, што је први инжињер досад вуко 5004 дин. са мање послова, него сад. Нас чекају сад много већи послови и разуме се тај ће човек имати много послова.

Будимо ми вредни па да га контролишемо да мора да ради, а никад није много кад је плата у пословима техничким 5 хиљ. динара. Ја мислим да инжињеру првом буде плата 5000 динара равно, а она 4 динара да се скину.

Глиши Јосиповић. Ја сам хтео све ово до кажем, што је казао г. Главинић. Нама требају учени људи. Суд треба да има одређене руке, јер овај може да остави. За инжињере писам ником да се смањује.

Мика Кр. Ђорђевић. Поред тога што су остала господи навела, ја би вам скренуо пажњу још и на то: да поред знања, треба дотични чиновник да има и „чисте руке“. У колико ја познајем овога господина, у њему је оличено и једно и друго.

Никола Р. Поповић. Поред овога што су казали г. Ђорђевић и г. Главинић ја могу само још ово да додам: Познавајући диликатност рада инжињерског и знајући како су се његови предходници владали, молно би да суд умоли овога инжињера, да и даље остане у општинској служби а да не кријимо ни мало од плате па чак ни оних 4. динара.

Ђока Новаковић. Поред разлога, које сам досад казао и које је и комисија имала приликом смањивања плате, имам и ово да кажем. Плата од 4. хиљ. динара претставља плату од 800 талира.

Председник и чланови Апелационог суда до те плате долазе после 20 година службе. Овде се код општине долази одмах до те плате а само се тражи способност.

Поред тога треба да имате на уму и ово, да инжињер овај није ограничен само на посао овде, него може и на приватне послове да настојава. Сем тога он може и друге извесне послове да врши и зато добија награду као што је и добио од општине ове 20000 дин.

У телеграфској улици подизана је једна грађевина, која по регулацији линији није се могла подизати и то је урађено на штету општинских интереса. Он пролази поред те куће па се чини и невешт. Шта више, ја сам видио да је он настојавао код једног приватног лица, који је сретством својих пријатеља доспео да се од регулационе линије начини једна права брука. Сем тога, та личност — г Мајданац је од његове старе куће која је имала да се сече $2\frac{1}{2}$ метра преправио велику зграду и што би му се дало нешто за одузимање имања, сад му се мора много већа pena дати јер му је дозвољено да кућа добије скupoценi облик.

Он господо као општински инжињер треба да настојава да се овако што не чини на штету интереса општинских, а не још да настојава, јер ако би преће платила општина накнаду 1000 дуката сад мора платити 2000 дуката кад се стане сећи.

Даље још то имам да кажем.

На врачару почели су нивелисати улице. Направљен је нивелациони план, потписао га само министар Грађевина, а није се чекало да потпише и Министар унутрашњих дела, него је тај инжињер почeo рад и изазвао парнице против општине и општина је већ две парнице такве изгубила због тога, што није сачекала да се и те формалности испуне. Сад ако се још која парница подигне ми нећemo моћи изаћи на крај плаћајући штету.

Све ово узимајући у обзир, ја писам зато, да му се плата одмах повишује на 5000 динара.

Коста Главинић. Ја морам овде да узмем у заштиту на првом месту струку, а на другом месту у неколико и ли-

чност. За годину дана и нешто више ја сам био у 40 — 50 комисија и то мањом по техничким питањима и имао сам прилике да долазим у додир и са нашим шефом инжињером. Ја би могао и дозволити то да он ишаје отаљавља дужност и послове као што би се захтевало, но за то сам ја и мало пре казао, да нам треба тражити и имати јаку контролу па се онда немамо чега бојати. Ја вам господо тврдим, да он ако хоће да врши општинске послове као што треба, он не може и не сме да се прихвати приватног посла сем ако то хоће ноћу да ради, а то је само да гради какав план. Дакле ми треба да га у послу контролишемо, и чим опазимо, да не ради савесно или не врши иначе послове како треба, одмах да свршимо са њим.

Г. Новаковић замера инжињеру првом што су подизане можебити куће, које се нису смеле подизати на штету општине. Ја незнам како то мисли г. Новаковић, али знам да то није инжињера нашег дужност, и да он нема за то права већ је то по моме мишљењу, на првом месту дужност инжињера управе вароши Београда. Кад ми будемо добили регулациони и нивелациони план у наше руке, онда ћемо ми и пазити и тада би било места овоме што г. Новаковић тражи од г. првог инжињера. Он ако хоће да врши дужност своју како треба неможе ван плате имати ни приход, који долази од излаза за премер око издавања тапије, јер он нема кад ни за часак да се удаљава од својих техничких послова и те послове око тапија врши други инжињер.

Што се тиче погрешака на врачару те је испуштене онако, то је више крив онај који је одобрио, да се тако ради без законског определења.

Председавајући. Суд је тражио да се стане на пут зидану ономе што напомену г. Ђока, али на жалост жалба је Суда одбачена и тако је г. Мајданац мого да подиже кућу.

Ђока Новаковић. Општински Суд господине није апсолутно предузимао у овоме никакав корак, Г. први инжињер општински и ако је знао да ће та зграда доцније донети велике штете општини, ипак је настојавао као г. Мајданчев настојник како да се кућа прави, па при свем том није хтео као општински инжињер да општину заштити. Ако он господо није надлежан као општински инжињер да пази и да руководи регулисање улица у овој општини, он је ипак имао дужност као савесан орган општински, да о томе општину извести и да каже тај и тај ради то и то, а од тога ће општина имати једне штете, те да у таком случају општина предузме корак да код свога права не буде оштећена. То први инжињер г. Чајевић није хтео учинити, него је ћутао.

Никола Х. Поповић. Ја налазим господо, да смо се ми удаљили од питања, које је на решењу. Овде је питање о одређивању плате првом инжињеру, а ми то не претресамо, него смо се упустили у стање суда и осуђујемо дела данашњег првог инжињера. Ја мислим да сад томе није места но само да се плата одреди, а председништво нека ово прибележи и у томе ногледу учини што му надлежи. (Тако је)

Председавајући. Јесмо ли доста говорили? (Јесмо)

Дакле да решимо ствар.

Ко је за предлог Суда да буде плата 5004 дин. тај нека седи а ко је да се сведе по предлогу комисије на 4000 дин. тај нека устане. (Већина седи)

Дакле сви су за предлог суда, а противни су четворица и то: г. Ђока Новаковић, г. Марко Леко, Милорад Јанковић и Милан Маринковић.

Чујмо даље. (Секретар чита) 14. Другом инжињеру. По предлогу Суда и комисије 3000. динара.

Нико се не јавља за говор. Усваја ли се ова плата? (Усваја)

Сад долази позиција 15 та (Секретар чита)

15. Претчу инжињерског одељења. И по предлогу Суда и комисије 1800. динара.

Усвајате ли ову позицију?

(Усвајамо). Чујте даље (Секретар чита.)

16. Правозаступнику општинском. По предлогу Суда и комисије 3008.

Никола Милишић. Ја мислим да није нуждан тај адвокат за општину. Нека општина узме адвоката у појединачним пословима кад га затреба. Ја не разумем то за што је нужно да општина има адвоката под платом. Молим нека објасне надлежни, колико предмета тај правозаступник сврши преко године?

Председавајући. Могу само да вам кажем то, кад би узимали приватног адвоката за поједине послове онда би општина морала платити не само 3008 него 5008 дин. Да ли би корисније било да општина нема адвоката свога ја би морало г. г. одборнике, адвокате, нека то објасне. По моме мишљењу општину би много више коштало, него овако.

Никола Милишић. Неће нас више коштати, јер у закону стоји прописана такса за сваки рад адвокатски и онда се зна, шта он може наплатити, а шта не може.

Мика Кр. Ђорђевић. Као човек од заната је сматрам за дужност да и сам неколико речи кажем. Господи предговорници погрешно схваћају задатак адвоката општинског. Једна општина, а нарочито Београдска, мора имати свог годишњег адвоката.

Ако би се усвојио предлог да општина нема свога годишњег адвоката, него да га узме онда кад јој треба, ван сваке је сумње да би то општину коштало далеко више него да га годишње плаћа.

Општина кад има да води парницу природно је да мора тражити доброга адвоката, да јој парницу води или даде мишљење по закону како би се штете сачувала. То што господин рече да стоји у закону записано, колико адвокат сме наплатити за свој рад, то је тако; али закон не може никога да натера да се после прими и да иде на рочиште за 12. динара, него се плаћа по 20—30 и према важности спора и до 50 динара. Ја од кад сам у општини као одборник има година и по. До сад је ваљда било 20 случаја да смо ми овде у одбору решили: да се извесне општинске ствари даду општ. адвокату да поднесе своје написмено мишљење. Кад немамо адвоката свога, онда би морали адвоката набавити са стране. Мислите ли ви да би вам тај адвокат расматрао акта и дао написмено мишљење за 12 дин? Слабо Бога ми Сам закон даје му право да за то наплати 60 динара.

Ја држим да је према овоме што реко јасно, да је јевтиније имати годишњег адвоката него му плаћати на парче. Узмите само у обзир, ногчане заводе, који завод нема свога адвоката? То они не чине без узрока, него за то што је јевтиније и сигурније. (Чује се: Тако је)

Никола Х. Поповић. Ја се у свему слажем са г. Милом. Да ли он врши и какве друге приватне послове и да ли за то има времена то треба општински Суд да води бригу.

Глиша Јосиповић. Ја се не слажем са предговорницима да имамо адвоката редовног. Ја мислим да је доста да одредимо на адвокатске послове 2000 динара.

Што се тиче расматрања и давања мишљења ми сад хвала Богу имамо кмета правника, па ће нам он овде казати шта треба да радимо.

Он може и у канцеларијско време да одреди другог да га у суђењу замени а он да проштудира какву ствар и мишљење своје да. Дакле ја предлажем 2 хиљаде динара на правозаступничке послове па да се то стави Суду на расположење да уради како за добро нађе.

Коста Главинић. Ји молим одборнике да воде рачуна о објаснењу оних људи који су тим пословима добро познати. Ако може један правник да нам даје мишљења и да буде кмет и да суди и администрира и поред триста дужности да и правозаступнички посао врши, онда ја пристајем. Али ја сумњам у то.

Кад би кметови вршили и ове дужности, онда би друге њихове дужности трпиле уштрубу — дакле опет штета. —

Живан Бргарчић. Ја сам хтео да кажем: Знајући како је и по унутрашњости, свако село од 100 порес. глава има свога заступника. То врше кметови по селима но и они кад имају повећу парницу траже адвоката. Општина Београдска не може никако остати без правозаступника.

Никола Милишић. Ми господо данас имамо кмета, који је правник и неће бити велик посао за њега ако он каже хоћемо ли изгубити ону парницу или нећемо, и ако нам каже да ћемо изгубити ми се нећемо ни упуштати, а ако каже да ћемо добити онда ћемо водити спор. Наша општина сумњам да има 20—30 предмета преко године код Суда, и с тога сам да општина не држи засебног правозаступника.

Председавајући. Ја вам само то могу казати да ја као кмет не могу давати мишљења правна поред моје дужности. Општински су послови разноврсни, а спорови не воде се по писменим исправама, него све усмено. Општина мора да има јавног правозаступника. За ову цену неће ни један адвокат да се прими. Новчани заводи имају све своје адвокате и ако су код њих само артије менице и тд. Но они држе, за то, што ће јевтиније коштати. То вам ја искрено кажем а може вам казати и г. Милутин Марковић наш одборник. Општина има само 100 тужба за заузећа по дукат сваки спор, то је 100 а кад се све узме у обзир, онда ће прећи и 5000 динара.

Никола Х. Поповић. Треба ли општини адвокат или не треба. То треба да решимо.

Мика Кр. Ђорђевић. Само још две речи да кажем. Ми у опште патимо од тог, што хоћемо сви све да знамо, и што један у другог немамо поверења. Овде је питање струке или ако хоћете заната. Ја сам занатлија и када вам ја кажем и још вам лам разлоге за то, држим да је у реду да се то верује.

Ја сам казао да општина не може да буде без годишњег адвоката, и кад хоћете, да тај адвокат буде савестан и ревносан у послу, онда тај адвокат није много плаћен. Оно што важи за спремна инжињера важи и за правозаступника. Држим да је излишно даље о томе да разговарамо, него да приступимо гласању.

Председавајући Предлог је Суда да буде сталан адвокат и стална плата, а г. Милишић предлаже, да не буде сталан.

Сад које за предлог општинског Суда нека седи, а које за Милишићев предлог нека устане. (Већина седи)

Дакле решено је да буде сталан адвокат и стална плата.

Даље господо. По предлогу Суда је да плата буде адвокату 3008 дин, а г. Јосиповић предлаже 2000 динара.

Ко је за предлог општ. Суда нека седи, а које за 2000 дин. нека устане. (Тројица устају и то: Милорад Јанковић Глиша Јосиповић и Никола Милишић)

Решено је дакле већином гласова, да буде плата 3008 динара годишње.

Сад долази позиција 17. О стенографима. Чујте (Секретар чита).

17. Двојица Стенографа По предлогу Суда по 900 дин. свега 1800, а по предлогу комисије по 720 — свега 1440 ара.

Суд је у предлогу свом казао, да им се повиси на 15 дин. месечно те тако да имају по 75 динара месечно.

Усваја ли одбор ову повишицу? (Усваја)

Чујте даље позицију 28. (Секретар чита)

18. Водовођа. По предлогу Суда. 2004, а по предлогу комисије 1500 дин. годишње.

Коста Главинић. Водовођа овај господо, кога имамо данас, служи у нашу општину равно 25 година. Колика му је прва плата била не знам. Но 1882 год. имао је 2000 дин. 1883 год. толико исто, а и сад 2004 динара.

Нама је водовођа потребан, а биће нам приликом радова за водоводе још потребнији, па и после. Ја вас молим немојте од тога човека одузимати ништа. Немојте терати човека, да се на недозвољени начин наплаћује. Тражите од њега да савесно врши своју дужност па нека му се плати и шта више, ја бих му још и повисио плату. Но као што рече г. Бугарчић да му сведемо плату на 2000 динара. Брука је господо за Београд да само један човек и то овај зна откуд добијамо воде.

Никола В. Поповић — Сад је згодна прилика да се о овоме водовођи проговори која реч, јер сваки онај, коме је познат рад тога човека у последње време, не може казати да је то славни раденик, као што га представља г. Главинић, као год што у осталом није ви велика ова плата од 2004 динара кад би за њу имали водовођу одиста онаквог какав би требао да је. Овај човек, који је данас водовођа општински, служи општину као што рече г. Главинић већ 25 година. То је лепо. Али, ми знамо на жалост да ју служи као човек, који је монополисао водовод. То неко хоће да му упише у заслугу, а ја на против мислим да то није никаква заслуга, што тај човек једини зна наше водоводе како теку и где ваду, а никоме другоме то не казује! Из тога се види, да он сматра наше водоводе општинске као своју својину. Да је тако, ево доказа. Ланчке године, кад је умалило воде на чесмама, сазнalo се нешто што ћу сад да кажем. Код Чукур-чесме има један канал који доводи воду. Кад је ланчке године нестало воде, па се на захтевање отворио тај канал, мисмо видели ово: да је чесмеџија у тај канал, који спроводи воду за чесму, метнула плuto на тиме предвојно воду, пола на чесму, а пола у башту једнога који му је за то добро платио — свакојако — Кад смо дозвали власт да и ова то види, општински суд добио је тужбу, извидно је и уверио се о томе, да је вода подељена и вишта више. За што? Не знам. Так види се из овога да су до сада и сами општински часници ишли чесмеџији на руку. За то је данас ово врло подесна прилика, да се данашњем часништву општинском стави у дужност, да тога чесмеџију притегне и контролише на сваком кораку као што треба; а плата нека му остане каква је, хоћемо од њега рад савестан.

Светозар Зорић. Ја што сам имао да кажем казао је предговорник. Водовођи је довољна ова плата, јер шта нам он ради? Ништа. Кад би имали чесмеџију тачнијег ми би и од садашњих водовода наших имали више воде. С тогу сам за предлог комисије.

Н. Вуковић. Ја сам слушао, а не знам да ли је истина, да овај чесмеџија подноси неке нетачне рачуне општини на исплату. Н. и. поквари се нешто и он то оправи с једним надничаром а подноси рачун за десет. Је ли то могуће? Треба строгу пажњу обратити на то.

Коста Главинић. Ја писам казао да је овај водовођа славан раденик, шта више, казао сам да не знам како он ради; али на сваки начин он је мудар кад је могао општинске представнике да вуче за нос пуних 20 година и да нико не зна ништа о нашим садашњим водоводима где су. И ја

сам слушао повише на тога човека. Али то не може да буде разлог да му плату смањимо — Оставите му плату исту. Она није велика, али тражите рад какав треба. Не дајте му да дане душом. Он има послана свагда — само га треба контролисати строго. То је дужност и општинског суда и нас свију. Није он крив, ако се њему до сад дозвољавало да ради тако како не треба. У осталом, он нам не може Бог зна шта ни учинити за унапређење наших садашњих водовода кад се не-престано ставља у буџет само 2000 динара на одржавање водовода. Да је стављено не 2 него 8000 динара ми би имали много више чесама и много више воде но што данас имамо. Али за то је криво оно представништво општинско које је пре нас овде било па није увећало кредит и наредило унапређавање водовода. Баш данас ја сам био са овим водовођом. Гледао сам шта има да ради. Увлачили смо се у један канал, који треба оправити, и он каже, да је за ту оправку поднео одавно реферат општ. суду да му се даду надничари, али нема већ неколико недеља од кад је то тражио па вели да још има решења! Данас, ја сам прошавши овде чуо да је суд одобрио да узме надничаре. То је посао који не трпи одлагања и никада не треба да се догађа тако што да се за оваквим послом чека по неколико дана на решење. Кад прене цев, одма се мора оправити, иначе оде вода на другу страну а не где треба да иде. То што код нас има по приватним имањима чесама и ћериза заиста је жалосно кад се те чесме одвајају од општинских водовода на штету јавних чесама наших. Отуда бива да се једни даве око чесама и немају воде, а други опет немају чесме па се купају изворском водом и заливају своје баште. То је жалосно, али то треба спречавати, и казнити свакога који на тај начин отима општинску воду.

Н. Х. Поповић. Ја видим да смо се ми удалили од предмета. Предмет је о коме имамо да већамо то, да се одреди плата чесмеџији, и зато не знам шта да говоримо сад о чесмама и шта ту треба да се уради ради осигурања за воду. То је ствар засебна о којој ћемо моћи другом приликом да говоримо.

Г. Јосиповић. Ја се чудим томе, како је могуће да само овај један чесмеџија зна од када нам вода долази, а да то не зна још ни један наш инжињер. То је њихова дужност да знаду, и, кад до сад нису знали, треба им у дужност ставити да сазнаду. Кад се то зна онда ћемо знати и стање водовода и шта треба оправити; а овако може да нам траже за најпростију оправку по 3—4 хиљ. динара.

Ж. Бугарчић. Овде је пала реч којом се хвали наш чесмеџија као добар раденик. Ја знам да док беху и Турци у нашој вароши да ми имадосмо доста воде. Овај чесмеџија је у оцв. служби као што рекоше већ 20 година. Па онда, ко је крив што нам се изгуби она вода коју смо за Турака имали? Нико други није крив више од овога чесмеџије, коме је дужност била да ради тако, како ће нам се водовод одржати бар у оном стању као што је био пре 20 година, а не да нам сваке године вода умаљује се. Што је предговорник Јосиповић казао заиста је нужда и прека је потреба, да нам инжињер што пре сазна када иде наша вода па да о томе извести суд, по што се на лицу места увери и испита како стојимо са нашим садашњим водоводима.

К. Главинић. Ја не знам за што сад претресати то стручно питање: што немамо воде довољно?, где се оне деле? и тд. Јесте, за време Турака било је у Београду доста воде, као и по осталом свету, али данас, већ није то више случај. То зависи и од саме природе. Посекосмо сву шуму у околини па разуме се да немамо сад воде који смо за Турака имали. И саме чесме наше које нису

добијале воду из општинских водовода већ особених извора пресушује јер нестаје воде. Чесма Књегиње Љубице има за себе извор, па веће проши још много времена па ће и она пресушити. Симићева чесма пропала је, јер је вода од различних нужничких канала нокварена и постала је неупотребљива, и тд. Било је и више других извора у Београду и околини као и овај у Савамали код Вишњичкиног имања; али пресушише. Шта ћемо? (Да се реши)

Заст. Председника. г. К. Томић. Ја мислим да решимо ствар. Мени се чини да не би плату овога човека требало крњити, али контролисати га морамо најстрожије. (Тако је Усваја се.)

Усвајате ли да остане иста плата? (Усваја се).

Сад долази на ред: надзорник општинских добара. По предлогу суда њему би била плата 2280, а по предлогу комисије 1440 динара

Јесте ли сви за то да буде по предлогу комисије? (јесмо — сви).

Добро. Сад долази: помоћник надзорника општинских добара. Комисија је предложила да се то звање укине (Вичу: да се укине) А хоће ли један моћи да врши послове? (може, може) Добро, ако држите да може. Дакле хоћете ли сви да се ово звање укине? (Сви).

Онда да идемо даље.

„10 контролора касапских“ — комисија смањује на 7. Плата по предлогу суда 11.780; по предлогу комисије 8400 на све.

Заст. председника: К. Томић. Ја као члан суда могу казати да треба да имамо више контролора. Ако буде боља контрола више ће бити и прихода. Укидањем контролора може се уштедити нешто мало на плати, али ће више штете бити од тога него вајде. (Вичу: нек остану 10).

Гл. Јосиповић. Све злоупотребе које су се код контролора до сада дешавале нису потекле због њихове мале плате него с тога што се није назило ко ће се узети за контролора. Ја држим да је и број контролора до сад био већи но што треба; и за то сам мишљења да остане по предлогу комисије и плата и број, само нека се суд побрине да се изберу добри људи.

Б. Николић. И ја сам за то да буде 7 контролора. То је доста, а што их је било 10 то је много.

Милорад Јанковић. Ја сам ваздан код батал-џамије и не видим никад тамо контролора. Шта више и кад напије у недељи дана једанпут он види шта се тамо дешава како се самсари намећу сељацима и т. д. па ништа. За то сам ја за предлог комисијски. Доста је да буде 7 контролора, али да се притечну да врше дужност тачно, а не као до сад.

Милутин Марковић. При решавању ове позиције ми имамо да узмемо у обзир то шта раде ови контролори, каква је дужност њихова? Они раде на послу, који нам даје највећи приход, контролишу касапе, а аренда од касапница по буџету даје нам највећи приход. Сад за то баш, што је то тако важан приход, што је било велике борбе између општинског суда и публике око овог контролорења и око аренде за то је и увећан број контролора. Но ипак опазило се да за контролоре нису узети људи на свом месту. Што се тиче броја, ја држим да сам тај факт што постоји да се контролори као што помену г. Милорад ретко виђају на пијацама долази не само са њихове немарности него и с тога што их нема довољно колико треба. Према томе ја мислим да ми не би погрешили и када би увећали број контролора, али за сада то нећу да предлажем него нека остане како је сада по предлогу суда односно броја, а односно плате по што је врло мала разлика између плате коју суд предлаже и коју

предлаже комисија, ја сам тога миња да укинемо плату по предлогу комисије па да тражимо од контролора бољи и савеснији рад, јер онда ће нам извесно и приход већи бити.

Гл. Јосиповић. Имају ли они уз плату и неки додатак?

К. Томић. Ево како стоји са свим контролорима. Један је овде у суду који прима пријаве и даје дозволе за клање — други је на касапници — кланици. Трећи на марвеном пијаци. Они имају веће плате од осталих, који иду по вароши и ватају кријумчаре. Од њих једни су овде на овој пијаци великој, други на цветном тргу и т. д. Дакле ако се хоће да се врши контрола као што треба, онда је мало да буде 7 контролора. Ови контролори што ватају кријумчаре до сад су имали по 60 динара месечно плате. Раније су имали и по 120 динара али доцније им је смањена и давато им је још 50% од кријумчарења.

Гл. Јосиповић. 7 људи довољно је, само нека суд општински контролира њихов рад; а да би се стало на пут, кријумчарењу нека се даде 50% свакоме грађанину који прокаже кријумчаре.

Ж. Бугарчић. Ја сам мишљења да буде 8 контролора и да се свакоме по 80 динара месечне плате, но да се узму добри људи, јер боље је да имамо 8 ваљаних но 15 рђавих.

Милутин Марковић. Ми треба да имамо чист рачун пред очима. Ова позиција доноси општини велики приход и то је тако чиста и јасна ствар да у колико имамо више лица који ће контролисати, у колико ће и приход бити већи од клања. Ако умалимо контролоре, ми ћемо имати мање прихода. Тиме дакле не чинимо уштеде, јер ћемо привремено уштедити неколико стотина динара, али ће се знатан мањак у приходу показати. Треба само тражити од контролора најсавеснију и најтачнију службу, а оставити садањи број контролора.

К. Главинић. Ја држим да можемо приступити гласању. Имајте само на уму да је овде с овим питањем у вези један од највећих прихода општинских и да је ово један неблагодаран посао, тешка дужност, које сваки неће ни да се прими.

П. Вуковић. Односно броја не би имао шта да приметим, али односно плате ја мислим да она троица који раде у општинском суду и кланици имају по 100 динара а остали по 80 динара месечно плате. Онда би сума на свих 10 изнела 10 300 динара.

К. Томић. Ја мислим да је најбоље да оставите суду, коме сте поклонили ваше поверење да он распореди плате према заслугама оних који у овој дужности буду.

Гл. Јосиповић. Лепо. Нека остану слободне руке нашим кметовима, али они нека добро гледају кога ће узети у ову службу, јер они ће одговарати ако се не врши ова служба као што вала.

Ж. Бугарчић. Ја сам противан томе да контролори добијају по 50% од кријумчара, јер за љубав тога они нападају људе који колу за своју кућу. Дајте им пристојну плату да могу живити, али овај додатак да одпадне.

К. Томић. То се даје по правилима која сада постоје. Кад се та правила измене неће бити ни тога додатка. А то одбор може учинити кад год хоће. (Вичу да се реши).

Дакле, господо да решимо ствар. Ко је за предлог да буде 10 контролора са овом платом коју суд предлаже нека седи....

Б. Николић. Немојте тако, него ко је за предлог г. Вуковић, нека седи. (Вичу: судски и Вуковића предлог да решимо).

К. Томић. Добро. Онда предлог комисијски одпада. (Вичу: одпада)

М. Банковић. Немојте господо за једну хиљаду и нешто мало више динара да крњите овај предлог судски. Ту нема велике економије, а боље ће бити ако суд имади одрешеније руке на, да водећи рачуна о приходу, узима и људе за овај посао који му требају и који ће вршити дужност како треба.

Н. Вулковић. Ја са мојим предлогом нисам ишао ни на шта друго него да они контролори који по вароши паду добију по 80 динара месечне плате.

К. Томић. То ћемо примити знају, и уредићемо тако, али само оставите ви ову цели суму коју суд предлаже на контролоре, па ми да у границама те суме учинимо распоред какав знамо.

Н. Вулковић. Лепо, али само нека не буде мања плата од 80 динара онима што седе по вароши као контролори и нека се од свих захтева тачна служба (Врло добро).

К. Томић. Јесте ли dakле за то да остане ова сума коју суд предлаже, с тим, да се да контролорима најмање по 80 динара плата (вичу: јесмо). Усвајате ли сви то? (усвајамо). — Онда да идемо даље.

Секретар. Чита: „22. Контролору за пијачну таксу по предлогу суда 1500 по предлогу комисије 1200 динара“.

М. Леко. Кад би се на то место поставио нарочити човек који би скупљао таксу, не би била велика плата; али контролу над оним који то врши могу вршити кметови. За то ово звање контролора треба укинути.

К. Томић. Па овај и наплаћује ту таксу и сваки дан мора да је на пијаци.

М. Леко. Ако он наплаћује онда је погрешно назват контролором.

Н. Р. Поповић. Требало би да се измени овај назив па да се зове скупљач пијачне таксе, а не контролор. Што се тиче плате довољно је да се томе човеку да 1200 динара јер он има послано само до подне на пијаци.

Г. Јосиповић. И ја сам за то да му се да 100 динара месечно плате — то је доста; али треба кметовима ставити у дужност да га контролишу да ли врши наплату како треба. Јер, ево ја зnam шта се дешава. Једном сам куповао паприке кад је овај чиновник општински дошао да наплати ту таксу од пипљара, и видео сам да му је пипљар дао 2 гроша, а он му дао квиту на 60 парара.

М. Банковић. Не стоји то да овај човек нема послано и да само до подне ради. Он је до подне па пијацима и ту бележи приход у једну књигу привремено. После има књигу с датумима у којој се уписује тај приход и по тој књизи он мора сваки дан да направи извод и преда рачун. Dakле, то је приличан посао (вичу да се реши).

К. Томић. По предлогу суда овоме би скупљачу таксе пијачне била плата 1500 а по предлогу комисије 1200. — Ко је dakле за 1500 нека каже за (вичу нека седи) добро — нек седи; а ко је за 1200 динара нека устане? (Већина устаје).

Већина је решила да буде ова плата 1200 динара Сад долази на ред позиција,, 23. Глав. контролору кантара при ћумруку по судском предлогу 1800 а по комисијском 1440 динара годишње. (чује се: да се укине).

К. Главинић. Као што се може видети из партије прихода, Београду доноси калдрија од царинаре београдске 78.000 динара годишње прихода. То је заиста приход; и господо сав тај приход прође кроз руке овога човека. С тога је природно да се њему да боља плата, јер ту треба да се нађе бољи и способнији човек него што су други обични мерачи и контролори. Тај човек има доста и одвише послана, и кад сврши сав посао у ћумруку, он мора да обиђа још и све кантаре општинске, јер му је стављено у дужност да их контролира и да сав приход прикупи и општини преда.

Г. Јосиповић. Колико има свега кантарџија при ћумруку? (два и овај контролор). Доста је да остану она два а контролор није потребан никако, по што сав приход што у ћумруку падне за калдрију дође у књиге, и по ћумручким књигама може да се контрола води. У осталом, ја сам у основу противан овом прикупљању прихода јер сматрам да је безправан.

Н. Милишић. Ја се такође не слажем с овим предлогом да се задржи тај главни контролор. Шта ће нам он кад сав приход што га општина има од царинаре пређе кроз књиге ћумручке. Оно што припада општини па име кантарије ћумрук одређује при свакој експедицији, и он кад то наплати нек пошље општини; шта нам треба ту контролор? Доста је да остану она друга двојица што раде на кантарима.

Н. Р. Поповић. Реч је о контролору кантара при ћумруку. После ове рубрике долази друга за четири контролора кантарска; па онда долази 10 кантарских мераца. Dakле имамо свега 5 контролора на 10 мераца кантарских! То је сувише. То је 15 лица што сад раде на прикупљању овог прихода, који је одиста позамашан. Али по мом мишљењу ови контролори — нарочито главни — нису ништа друго него посредници између општине и мерача. У место што би мерачи, кад заврше мерење сваког дана, доносили непосредно приход општини, они га дају овим контролорима својим, а ови ваљда главном контролору, па тек овај предаје приход општинској каси! За што би то било? Осим тога 5 контролора на 10 мераца значи да 10 мераца 5 их контролирају. Ја мислим да се ту може нешто смањити, а нарочито сматрам да је довољна плата 1440 динара овоме гл. контролору, ако се он задржи.

Б. Николић. Што се тога контролора тиче, ја знам, да он много мање има да ради него други. Ја сам на пијаци сваки дан и знам да има дана кад они што на пијаци мере, и контролишу морају да почну рад од 5 сати ујутру па до мрака не могу ни да ручају ни да фруштукују — док напротив овај глав. контролор има да ради од 8. — 12 пре и од 2 или 3 до 5 сати по подне па ипак овај има већу плату. За што то? Што се вели да он скупља сав приход и предаје општинској каси, што би то било кад може они који су на кантару радили да донесу и приход?

К. Главинић. Ја нисам упознат баш добро са целом радњом овог главног контролора, али прилично знам ту радију, по што је у прошлој години на том месту био један мој рођак, који је умро. — Добро те је умро јер би и њему сад укидали место или плату, а ја не би као интересован могао ништа да говорим — Ја знам господо према ономе шта тај човек има да ради, да је он одиста потребан. Ја би молио и чланове суда да даду објашњења о раду и дужности овога човека.

К. Томић. Свакојако је потребан и не може се без њега јер ако не буде при ћумруку главни контролор, мораће се одавде од судског персонала који употребити на скупљање тога прихода и контролирање целе те радње. Ови контролори други излазе, а на местима где је највећи промет и где су кантари општински. Ту мерац мери, контролор записује у књигу, даје признанице и после предаје приход главном контролору који над њима свима води надзор. Мерачи не могу бити сви писмени да сами то раде, а на местима где је велики промет не би један мерац тај посао ни савлађивао.

Н. Милишић. Ја могу да докажем да се на ћумруку не мери ништа, него трговцу дође буре гаса 160 кила а оно нема ни 120, па сирома трговац трији то и плаћа. Шта ће, треба му еспан...

Милут. Марковић. Молим да се саслушамо. У колико се опомињем ово питање о кантарији било је пре месец

НЕСЛУЖБЕНИ ДЕО

ОБЈАВА

Пут који спаја жељезничку станицу са „малом пијацима“ оправља се, и, од сутра па док се не оправи, неће кола њиме моћи пролазити.

Од стране Суда општине вар. Београда 21 Маја 1889.

ДРУШТВО СВ. САВЕ

Главни Одбор „Друштва св. Саве по одлуци од 27 априла ове год. бр. 512 приређује на дан 1 септембра ове године лутрију, на којој ће се извући 301 згодитак. Чист приход од ове лутрије намењен је зидању Светосавскога Дома за друштвену школу и пансионат.

Главни згодитак биће један виноград на топчидерском брду, или вредност његова у новцу.

150 згодитака биће у разним стварима, које ће се доцније појединце обзнати, и.

105 згодитака биће у разним књигама.

Лозова ће бити свега 15 хиљада, а цена је једном лозу 2 динара.

На лозовима од броја 1 до броја 400 закључно изостала је на полеђини напомена која се налази на свима осталим лозовима и која гласи:

„Лицу, које добије главни згодитак, стоји до воље, да прими или виноград или у готову новцу вредност која му одговара, а та је, 10000 динара у сребру.“

На лозовима од броја 400 закључно бројеви су рукописни, а на свима осталима печатни.

Сви лозови снабдевени су печатом друштвеним.

Д.С.С. Бр. 533

3 маја 1889 године

Председник,

„Друштво Св. Саве“,

Светомир Николајевић.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС.

Дате су у штампу.

ПЕСМЕ ВОЛИСЛАВА Ј. ИЛИЈА

књига ће изнети 16 табака.

Новац треба слати г. Пере Зорићу, мл. фактору кр. ср. држ. штампе, и књижарама: В. Валожића у Београду и Душ. Валожића у Нишу.

два дана дана расправљано у одбору у неколико седница. То питање није мало но велико и врло важно. Да би се то питање удешило тако, да и трговина не пати од кантарије и опет да општина не изгуби један од својих највећих прихода треба о овоме озбиљно размислити. По тој ствари било је до сад говора ваљда у 10 — 15 седница одборских и опет није регулисано. Није се знало ко ће да контролише оне раднике — мераче — који зарађују тај приход и дошло се до тога да ти раденици морају имати нарочите контролоре који ће их непосредно контролисати и давати податке о целом промету и приходу. Разуме се да у такву службу ни су могли да се узму људи који нису били послу вични, писмени, савесни итд. Такви људи, који раде и какав је био пок. Јоца Поповић нису много плаћени. Нарочито овај човек, који је био дуже времена у општинској служби и дао нам је лепих података у овој ствари те смо због тога данас и могли доћи до овога суме прихода од те кантарије. Овим хоћу да потврдим то, да међу органима општинским који непосредно раде на приходу овоме мора бити један способнији од свију, који ће бити кадар да даје правац целој радњи тако како ћемо до већег прихода доћи. Јер, заиста не може се захтевати од једног простог кантарџије као што је онај чича на пијаци, који једва уме да запише цифром колико је измерио, да он пише признанице, склапа рачуне, води белешке о ценама итд. То има извесну практику, коју могу вршити само људи који су писменији, способнији и који нешто знају о тим ставарима. За то сам ја за предлог суда. Овим што сам казао нећу да брамим садашњег контролора него говорим просто у интересу овога прихода који општина има и ради кога нам је апсолутно нужно да имамо на томе место једног способнијег човека но што су обичне кантарџије и други контролори.

Ж. Бугарчић. Што вели г. Милутин да мора да мора да буде један главни контролор да прикупља податке и приход па да подноси општини, ја нисам противан; но до сада је било да је општински суд на молбу својих пријатеља стварао таква места која баш и нису потребна. По моме минијењу и ову контролу над кантарџијама може да врши сам општински суд. Одредити на тај посао једнога, сутра другога, прекосутра трећег — па и одборника можете узети; а што се тиче података ја мислим да је сваки толико спреман да их да, и да каже колико је измерено, но што је шта и тако даље.

М. Банковић. Што се тиче мерача и контролора ја би имао да кажем нешто што се није нико сетио да узме у вид. Мени се чини да ми не требамо толико мерача баш за цело време године, него у извесном времену, кад је пијаца живља, кад се храна срећива и доноси на продају. За то би се могло укинути које место мерача и да буде свуда и мерача и контрола толико колико их сада имамо. Ево данас ја сам видео да нам један мерац до 3 сата седи у кафани, а то значи, да нема послана. С тога било би најбоље да се остави суду у буџету цела ова цифра која је до сад била, али суд преко године да води рачуна о томе кад је какав посао па да узме на ове послове онда кад затреба само толико људи колико му је потребно. (Чује се: неће моћи. Може кантар увек затребати).

Н. Х. Поповић. Господо ја би предложио да ово питање вечеरас оставимо нерешено по што је већ доцкан а треба да се боље обавестимо. Осим тога већ су неки од г. г. одборника отишли. — (Прима се)

Закључен састанак у 9 сау, по подне.